

Sygn. akt III Cz 949/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Wiśniewska – Drobny

Sędziowie SO Leszek Dąbek

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. F. (1) i W. F.

przeciwko M. F. (2)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 2 marca 2015 r., sygn. akt IV RC 56/15

postanawia:

1. sprostować oznaczenie sygnatury akt w części wstępnej zaskarżonego postanowienia na IV RC 56/15,
2. oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 949/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Rybniku udzielił zabezpieczenia zobowiązując pozwanego do ułożenia na utrzymanie jego małoletnich synów kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz M. F. (1) oraz kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz W. F. płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powodów z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w terminie płatności do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (pkt 1), w pozostałej części wniosek oddalił (pkt 2) i nadał postanowieniu w punkcie 1 klauzulę wykonalności (pkt 3). Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 730 § 1 k.p.c., art. 732 k.p.c., art. 753 k.p.c. i art. 743 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany zaskarżając je w zakresie udzielonego zabezpieczenia i zarzucając mu, że ponosi koszty utrzymania dzieci na równi z ich matką. Wskazał także, że stracił pracę z powodu zachowania matki powodów, a do 6 marca 2015 małoletni przebywali głównie z nim, zaś w chwili obecnej pozostaje on osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Przy tak postawionych zarzutach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o zmniejszenie alimentów na dzieci do kwot po 150 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich.

W odpowiedzi na zażalenie powodowie wnieśli o jego oddalenie jako bezzasadnego oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego od pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zakwalifikował żądanie powodów.

Należy zauważyć, że w pozew o separację został złożony przez dnia 18 maja 2014 roku (k. 197) do Sądu Okręgowego w G. Ośrodek (...) w R. i nadano mu sygn. akt II RC 663/15).

Z chwilą wytoczenia powództwa o separację nie może toczyć się sprawa o alimenty pomiędzy małżonkami a ich wspólnymi małoletnimi dziećmi co do świadczeń za okres od wytoczenia powództwa o separację, a pozew w takiej sprawie przekazuje się sądowi, w którym toczy się sprawa o separację w celu rozstrzygnięcia wg przepisów o postępowaniu zabezpieczającym (art. 445 § 1 k.p.c.). Uregulowanie to prowadzi do wniosku, że tylko sprawę, która została wszczęta w trakcie trwania procesu o separację przekazuje się celem rozstrzygnięcia. Natomiast z chwilą udzielenia zabezpieczenia w zakresie alimentów w sprawie o separację wstrzymuje się z mocy prawa wykonanie nieprawomocnych orzeczeń o obowiązku regulowania tych świadczeń (art. 445 § 2 k.p.c.), a jeżeli w sprawie o separację takie zabezpieczenie nie zostało wydane to brak jest przeszkód do orzekania co do zabezpieczenia za okres od wytoczenia powództwa o separację. Nie ma więc przeszkód do rozpoznania zażalenia, albowiem w sprawie o separację do chwili obecnej nie udzielono zabezpieczenia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 1966 r., sygn. akt III CZP 52/66, OSNC z 1967 r., nr 1, poz. 9).

Jednocześnie udzielone zabezpieczenie upada w razie prawomocnego oddalenia powództwa (art. 744 § 1 k.p.c.), nie jest też wykluczone trwanie zabezpieczenia nawet wówczas, gdy wyrok uwzględniający roszczenie jest prawomocny – jednak tylko przez okres miesiąca w braku innego orzeczenia lub przepisu szczególnego (art. 754¹ § 1 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie pozew o alimenty został złożony 26 stycznia 2015 roku, a postanowienie o zabezpieczeniu wydano 2 marca 2015 roku, zaś dnia 23 czerwca 2015 roku wydano wyrok częściowy za okres do 17 maja 2015 roku zawieszając postępowanie od 18 maja 2015 roku z uwagi na wszczęcie sprawy o separację. Wyrok częściowy nie jest jeszcze prawomocny. Z tych powodów Sąd Rejonowy mógł orzekać w sprawie o alimenty w przedmiocie zabezpieczenia, gdyż sprawa ta została wcześniej wszczęta. Możliwe jest także orzekanie w przedmiocie rozpoznania zażalenia.

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Przepis ten dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sadu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też małoletni powodowie w rozpoznawanej sprawie powinni uprawdopodobnić jakie są ich usprawiedliwione potrzeby oraz jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego (por. art. 133 § 1 k.r.o., art.135 § 1 k.r.o.).

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie oznacza, że należy przedstawić i należyście uzasadnić podnoszone twierdzenia, które mogą zostać uznane za uprawdopodobnione, gdy jest szansa na ich istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez strony materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił ponoszenia wydatków na powodów, a samo jego stwierdzenie w tym zakresie w zażaleniu nie jest wystarczające. To samo dotyczy stwierdzeń pozwanego wskazujących, że uczestniczy w ich wychowaniu. Z przeprowadzonego postępowania wynika, że małoletni od marca i kwietnia 2015 roku pozostają u dziadków macierzystych /k. 187/. Dołączone przez pozwanego do zażalenia dokumenty złożone w kserokopiach wskazują, że zobowiązanym do opłat jest R. F. /k. 64 – 66/, ewentualnie M. K. /k. 67/, a był on zatrudniony do końca marca 2010 r. /k. 68/. Z jego zeznań wynika, że pracował do połowy lutego 2015 r. w H. i zarabiał 1100 Euro miesięcznie /k. 84/. Ponadto otrzymał w 2013 roku kwotę 40000 Euro odszkodowania za wypadek /k. 132 – 135/. Jego matka wskazała, że od czerwca 2015 roku ma załatwioną pracę, a wcześniej miał oszczędności, które przeznaczył na dzieci /k. 189v./. Temu ostatniemu stwierdzeniu przeznaczania pieniędzy na dzieci przez pozwanego przeczą zeznania ich dziadka, z których wynika, że na dzieci od marca 2015 roku pozwany nie przekazuje żadnych kwot /k. 187v./, a właśnie on się dziećmi obecnie opiekuje.

Koszty utrzymania i wychowania małoletnich dzieci obciążają oboje z rodziców. Dzieci mają odpowiednio 6 lat (M.) i 3 lata (W.), uczęszczają do przedszkola, konieczne jest ich wyżywienie, ubranie i zapewnienie im mieszkania, a w okresie grzewczym wymagają inhalacji, ich potrzeby zwiększają także konieczne lekarstwa w zdarzających się chorobach – szczególnie u młodszego z nich. Dlatego też ich usprawiedliwiane potrzeby są wyższe niż udzielone zabezpieczenie. Pozwany zaś ma możliwości majątkowe i zarobkowe umożliwiające łozenie na rzecz M. 400 zł miesięcznie, a na rzecz W. 300 zł miesięcznie. Chwilowy okres, w którym pozwany nie pracował – od połowy lutego do czerwca 2015 roku nie może wpływać na obniżenie jego możliwości, trzeba bowiem mieć na uwadze także to, że wcześniej otrzymał on wysokie odszkodowanie (2013 rok), a jego matka wskazała, że miał oszczędności. Przez pryzmat tych okoliczności należy więc patrzeć na możliwości majątkowe i zarobkowe tego 33-letniego człowieka. Dodać należy, że także pozostawanie pozwanego osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku nie zostało potwierdzone złożeniem jakiegokolwiek dokumentu.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezpodstawne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Leszek Dąbek